RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 110.180 van 12 september 2002
in de zaak A. 83.817/XIV-3548.

In zake : XXX,
die woonplaats kiest bij
advocaat A. NAVASARTIAN,
kantoor houdende te 1050 BRUSSEL,
A. Hottastraat 4

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door :
1. de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,
2. de minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Armeense nationaliteit, op 28 april 1999 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 maart 1999 tot bevestiging van de beslissing van de minister van Binnenlandse Zaken van 18 januari 1999 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 19 maart 1999;

Gezien de memorie van antwoord van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen;

Gezien de memorie van wederantwoord van de verzoekende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gelet op het verzoek tot voortzetting van de verzoekende partij;

Gelet op de beschikking van 22 maart 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 8 mei 2002;

Gehoord het verslag van staatsraad G. DEBERSAQUES;

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN die, loco advocaat A. NAVASARTIAN, verschijnt voor de verzoekende partij, van adjunct-adviseur F. DE NEVE, die verschijnt voor de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, en van advocaat E. MATTERNE die, loco advocaat C. DECORDIER, verschijnt voor de minister van Binnenlandse Zaken;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de memorie van antwoord van de minister van Binnenlandse Zaken werd ingediend buiten de voorziene termijn; dat zij met toepassing van artikel 21, vijfde lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State ambtshalve uit de debatten wordt geweerd;

2. Overwegende dat de verzoekende partij België binnenkomt op 5 oktober 1998 en zich vluchteling verklaart op dezelfde dag; dat op 18 januari 1999 de minister van Binnenlandse Zaken beslist tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten; dat op 17 maart 1999 de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deze beslissing bevestigt; dat dit de thans bestreden beslissing is;

3.1. Overwegende dat de verzoekende partij in een enig middel de schending aanvoert van de motiveringsplicht; dat zij doet gelden wat volgt:

> "(...)
> In casu is de bestreden beslissing enkel gebaseerd op twee tegenstrijdigheden die op zich de geloofwaardigheid van het asielrelaas van de betrokkene niet aantasten.
> Ten eerste: er kan geen geloof gehecht worden aan de nota's genomen tijdens het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken en de vermeldingen in het interview beantwoorden niet aan de verklaringen van de betrokkene. Dit blijkt ontegensprekelijk uit het feit dat de betrokkene heeft verklaard van Armeense afkomst te zijn en geboren in Nagorni Karabagh (Azerbeidzjan) hetgeen ook effectief werd genoteerd door de gemachtigde van de minister maar op een andere plaats (blz. 1 vraag 5 van de nota's genomen in DVZ) werd als land van herkomst geschreven ABU DHABI, zijnde een Arabische Golfstaat. Dit toont aan dat de vermeldingen in de nota's niet betrouwbaar zijn en dat deze vergissing van de gemachtigde van de minister ook wel eens kon begaan zijn waar het data betrof of andere feiten vermeld door de verzoeker.
> In die omstandigheden kon het CGVS zich onmogelijk en redelijkerwijze baseren op de vermeldingen in de nota bij de Dienst Vreemdelingenzaken om te beslissen dat verzoeker tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd.
> Ten tweede: het CGVS heeft geen rekening gehouden met het feit dat betrokkene in 1994 amper 13 jaar oud was en een vergissing van één week versus twee weken, zelfs indien bewezen, kan gemakkelijk verklaard worden op basis van de leeftijd van betrokkene.
> Door geen rekening te houden met de leeftijd van de betrokkene op het ogenblik van de feiten heeft het CGVS blijk gegeven van onvoorzichtigheid en onredelijkheid, wat men van een bestuursorgaan niet kan aanvaarden.";

3.2. Overwegende dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen met betrekking tot het enige middel in zijn memorie van antwoord het volgende uiteenzet:

"In een enig middel werpt verzoeker op dat de verweerder bij het nemen van de bestreden beslissing de motiveringsplicht zou hebben geschonden, aangezien de opgesomde tegenstrijdigheden niet van die aard zijn de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas aan te tasten.

- Verweerder antwoordt dat de bestreden beslissing zich situeert in het kader van het ontvankelijkheidsonderzoek van verzoekers asielaanvraag. De Commissaris-generaal baseert zich bij het uitoefenen van zijn onderzoek naar de ontvankelijkheid of onontvankelijkheid van een asielaanvraag op artikel 52 van de Vreemdelingenwet. In het artikel zijn de onontvankelijkheidscriteria terug te vinden. Eén van de onontvankelijkheidsgronden is de "bedrieglijkheid". Volgens de rechtspraak van de Raad van State kan het bedrieglijk karakter worden vastgesteld indien men tegenstrijdigheden aantoont ten opzichte van gebeurtenissen die algemeen bekend zijn of tussen verschillende stukken uit het dossier. Rekening houdend met de discrepanties en tegenstrijdigheden, zoals opgesomd in de bestreden beslissing, heeft de Commissaris-generaal terecht besloten tot de bedrieglijkheid van de asielaanvraag.

- Omtrent de materiële motivering merkt verweerder vooreerst op dat de bestreden beslissing als geheel moet worden gelezen en niet als van elkaar losstaande zinnen. Het is geheel van in de bestreden beslissing opgesomde tegenstrijdigheden en andere erin gemaakte opmerkingen die de Commissaris-generaal hebben doen besluiten tot de onontvankelijkheid van verzoekers asielaanvraag. Vooreerst hebben de tegenstrijdigheden die worden vermeld in de bestreden beslissing geenszins betrekking op details, zoals verzoeker laat uitschijnen. De ene tegenstrijdigheid heeft betrekking op de periode gedurende dewelke verzoeker en zijn moeder, na hun vlucht uit de streek vanwaar ze beweren afkomstig te zijn, mn. Nagorno-Karabach, bij een vriend van zijn vader onderdoken, de andere tegenstrijdigheid heeft betrekking op de periode gedurende dewelke zijn moeder artikelen scheef voor een krant en daardoor mishandeld werd (op de Dienst vreemdelingenzaken (DVZ) verklaarde hij dat de artikels werden gepubliceerd in 1996, op het Commissariaat-generaal (CGVS) verklaarde hij dat dit in juli of augustus 1998 gebeurde). Daarnaast blijkt uit de bestreden beslissing dat verzoeker eveneens in gebreke bleef een coherente uitleg mbt. de reden van zijn arrestatie van 20 tot 24 september 1998 te geven, en hieromtrent zelfs tegenstrijdige verklaringen aflegde. Mede gezien het feit dat deze aanhouding de aanleiding vormde van zijn vlucht kan, zoals de bestreden beslissing meldt, minstens verwacht worden dat verzoeker hieromtrent duidelijke verklaringen aflegt.

- Omtrent de opmerking van verzoeker dat geen rekening mag worden gehouden met de verklaringen van verzoeker gedaan op de DVZ omdat het verhoorverslag niet betrouwbaar zou zijn merkt verweerder op dat inderdaad onder pt. 5 van pag. 1 van het verhoorverslag van 15 december 1998 wordt vermeld dat verzoeker in Abu Dhabi zou zijn geboren. Dit is echter louter een materiële vergissing waaruit men geenszins de onbetrouwbaarheid van het volledige verhoorverslag kan afleiden.

- Met de leeftijd van verzoeker zou door verweerder geen rekening zijn gehouden bij het nemen van de bestreden beslissing. Verweerder merkt op dat verzoeker ten tijde van het interview voor het CGVS de leeftijd van 18 jaar had. Uit het beide verhoorverslagen (DVZ & CGVS) blijkt dat verzoeker voor beide instanties uitgebreide en gedetailleerde verklaringen aflegde. Op grond van een evaluatie van die verklaringen en een vergelijking ervan kwam te Commissaris-generaal terecht tot de in de bestreden beslissing aangeduide conclusie.

- De bestreden beslissing is op correcte wijze genomen en gemotiveerd. Naast een uiteenzetting van het vluchtrelaas door verzoeker zelf aangevoerd tijdens zijn verhoor op het Commissariaat-generaal bevat de bevestigende beslissing gedetailleerde overwegingen die de beslissing afdoende motiveren.

(...)";

3.3. Overwegende dat de verzoekende partij met betrekking tot het middel in haar memorie van wederantwoord het volgende uiteenzet:

"In zijn middel heeft de verzoekende partij gesteld dat er geen rekening moet gehouden worden met de nota genomen in de DVZ op basis van de argumentatie dat de nota niet betrouwbaar is. Ter staving heeft de verzoekende partij verwezen naar b.v. de geboorteplaats van de betrokkene die in de nota op een onbegrijpelijke wijze werd vermeld als zijnde Abu Dabi, een Arabische Golfstaat. Bijgevolg heeft de verzoekende partij gesteld dat deze vergissing kan gebeuren en ook in feite is gebeurd bij het noteren van de data en andere gegevens van de verzoeker.

In zijn memorie van antwoord stelt verwerende partij dat de foute vermeldingen in de nota genomen bij de Dienst Vreemdelingenzaken enkel het gevolg zijn van een materiële vergissing.

Het valt niet goed in te zien hoe het bestuur zo een grove "vergissing" kan begaan en tegelijk stellen dat de andere gegevens juist zijn.

De "materiële vergissing" waarnaar de verwerende partij verwijst kan gebeurd zijn en is ook werkelijk gebeurd in verband met andere door de verzoeker aangehaalde feiten.

Bovendien is het zeer merkwaardig dat de grove fouten van het bestuur simpelweg als "vergissing" worden beschouwd, maar dat bij de asielzoeker een vergissing tussen b.v. één week of twee weken, zoals in casu, als tegenstrijdigheid wordt bestempeld die de verwerping van de asielaanvraag voor gevolg heeft. Verwerende partij gebruikt twee maten en twee gewichten.

Wat de argumentatie in verband met de leeftijd van verzoeker betreft is de uitleg van de verwerende partij allesbehalve relevant en redelijk. Het doet er niet toe of de betrokkene bij zijn interview op het CGVS meerderjarig was. Essentieel is hier de leeftijd van de betrokkene bij zijn vlucht uit Azerbeidzjan (toen was hij amper 10 of 11 jaar) en ook in de periode dat zijn moeder artikels heeft geschreven in de krant (toen was hij 14 of 15 jaar oud). Voor beide van deze feiten heeft het CGVS een tegenstrijdigheid vastgesteld zonder rekening te houden met het feit dat de betrokkene op het ogenblik van de feiten een kind was en dat het bijgevolg normaal is dat hij zich bij de weergave van deze feiten -jaren nadat de feiten gebeurd zijn -kan vergissen.

Het CGVS heeft aldus geen rekening gehouden met alle elementen van het dossier. De beslissing is bijgevolg gebrekkig, niet correct en vooral gebaseerd op een nota die op zijn minst als onbetrouwbaar kan bestempeld worden.";

4. Overwegende dat het niet tot de bevoegdheid van de Raad van State behoort zijn beoordeling van de gegrondheid van het dringend beroep in de plaats te stellen van die van de bevoegde administratieve overheid; dat de Raad van State in de uitoefening van zijn wettigheidstoezicht enkel bevoegd is na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van dit dringend beroep is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan in redelijkheid tot haar besluit is gekomen;

Overwegende dat de bestreden beslissing tot het besluit komt dat de asielaanvraag bedrieglijk is en dit op grond van de volgende motieven:

"(...)

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat duidelijke tegenstrijdigheden tussen het relaas van betrokkene op de Dienst Vreemdelingenzaken en zijn relaas op het Commissariaat-generaal de geloofwaardigheid van betrokkenes verklaring ondermijnen. Zo stelt hij op de Dienst Vreemdelingenzaken dat zij na hun vlucht naar de vriend van zijn vader, S genaamd, twee weken bij deze laatste verbleven. Op het Commissariaat-generaal stelt hij dat ze er slechts één week verbleven. Ook stelt hij op de Dienst Vreemdelingenzaken dat zijn moeder in 1996 de artikels in AZG schreef en

dat zij enkele maanden later mishandeld thuis is gekomen. Volgens zijn verklaringen op het Commissariaat-generaal gebeurde dit in juli of augustus 1998 en kwam zijn moeder enkele dagen later mishandeld thuis.

Daarnaast dient te worden opgemerkt dat betrokkene omtrent zijn aanhouding door de politie van 20 tot 24 september 1998 geen coherente uitleg kan geven en op het Commissariaat-generaal zelfs tegenstrijdige verklaringen aflegt. Eerst verklaart hij opgepakt te zijn omwille van de activiteiten van zijn vader en dat hij niet over zijn moeder ondervraagd werd, daarna verklaart hij dat illegale praktijken van zijn moeder aan de basis van zijn aanhouding liggen en dat de politie ook vragen stelde over haar. Aangezien betrokkene niet duidelijk kan stellen dat hij ofwel i.v.m. zijn moeder ofwel i.v.m. zijn vader ofwel i.v.m. beiden werd ondervraagd, kan aan de waarachtigheid van zijn relaas getwijfeld worden. De aanhouding vormde de aanleiding van zijn vertrek, zodat minstens kan verwacht worden dat betrokkene hieromtrent duidelijke en coherente verklaringen aflegt.

(...)".

Overwegende dat de verzoekende partij niet ontkent dat deze motieven steun vinden in de overgelegd stukken, doch stelt dat, ten eerste, er geen geloof kan worden gehecht aan de nota's genomen tijdens het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken en de vermeldingen in het interview niet beantwoorden aan de verklaringen van de verzoekende partij en, ten tweede, dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen geen rekening heeft gehouden met het feit dat de verzoekende partij in 1994 dertien jaar oud was;

Overwegende dat de verzoekende partij, wat haar kritiek betreft op de geloofwaardigheid van de nota's genomen tijdens het interview, uit de omstandigheid dat in de nota's op één plaats (correct) is genoteerd dat de verzoekende partij geboren is in Nagorni Karabagh en op een andere plaats dan (foutief) is genoteerd "Abu Dhabi" als land van herkomst, afleidt dat de nota's niet betrouwbaar zijn en een vergissing ook wel eens kon begaan zijn door de gemachtigde van de minister waar het data betreft vermeld door de verzoekende partij;

Overwegende dat de bestreden beslissing de herkomst noch de geboorteplaats van verzoekende partij betwist; dat zij haar beslissing dat de asielaanvraag bedrieglijk is, steunt op de bovenvermelde tegenstrijdigheden; dat redelijkerwijze niet kan worden aangenomen dat de door de verzoekende partij aangehaalde misslag een beslissende weerslag had op de hiervoor aangehaalde, derterminerende motieven die de bestreden beslissing dragen;

Overwegende dat de verzoekende partij noch in haar verzoekschrift, noch in haar memorie van wederantwoord enig ander dan voornoemd, door een begin van bewijs ondersteund feit doet gelden waaruit redelijkerwijs zou moeten worden afgeleid dat de gehele nota's genomen tijdens het interview door de dienst Vreemdelingenzaken "onbetrouwbaar" zijn wat de feitelijke vaststellingen betreft waarop de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zijn beslissing heeft gesteund; dat redelijkerwijs louter de door de verzoekende partij in het verzoekschrift vastgestelde

onjuistheid in de nota's van het interview op de dienst Vreemdelingenzaken - door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in zijn memorie van antwoord gekwalificeerd als een materiële vergissing - niet vermag te besluiten tot de "onbetrouwbaarheid" van de feitelijke vaststellingen gedaan in het verhoorverslag voor de dienst Vreemdelingenzaken waarop de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zijn beslissing heeft gesteund; dat derhalve redelijkerwijs de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zijn wettelijke appreciatiebevoegdheid niet heeft miskend door zich te baseren op het verslag van het interview voor de dienst Vreemdelingenzaken om te besluiten dat de asielaanvraag bedrieglijk is;

Overwegende dat, wat de kritiek betreft dat "geen rekening (werd gehouden) met de leeftijd van (de verzoekende partij) op het ogenblik van de feiten", uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij is geboren op 1 augustus 1980, dat zij werd gehoord door de dienst Vreemdelingenzaken op 15 december 1998 en door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 4 maart 1999; dat het bijgevolg op achttienjarige leeftijd was dat de verzoekende partij werd ondervraagd door zowel de dienst Vreemdelingenzaken als het Commissariaat-generaal, en dit met een interval van tweeëneenhalve maand; dat de verzoekende partij niet aannemelijk maakt dat een achttienjarige zich bepaalde feiten die zich in zijn jeugd zouden hebben voorgedaan, op een andere wijze herinnert voor de dienst Vreemdelingenzaken dan, tweeëneenhalve maand later, voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen; dat de kritiek dat de verzoekende partij in 1994 amper dertien jaar oud was, niet dienend is;

Overwegende dat het enig middel niet gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 173,53 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op twaalf september tweeduizend en twee, door :

de HH. G. DEBERSAQUES, wnd. kamervoorzitter,

staatsraad,

W. GEURTS, griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

W. GEURTS. **G. DEBERSAQUES.**